

J. Oskar Andersen: Det ærede Medlem, som havde Ordet sidst, synes ikke at forstaa, at det er ganske ligegyldigt lovmæssigt set, om en Lov giver en Kommunalbestyrelse en vis Berettigelse, naar det af Loven klart fremgaar, at i Virkeligheden er Forholdet saaledes, som det nu blev fremhævet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Naar vi stiller dette Ændringsforslag, er det ikke, som den højtærede Minister sagde, for at vise, at der kun er et eneste Punkt, paa hvilket man kan foretage en Ændring — der er Masser af Punkter, hvor man kunde paavise, at dette Lovforslag er et Konglomerat af fuldstændig forskellige Bestanddele —, men det er for at vise for et enkelt aldeles klart Punkts Vedkommende, at det, som den højtærede Minister sagde ved anden Behandling: at dette Lovforslag er gennemtænkt og hver Enkelthed udmejslet saa fint, at det ikke kan laves om —, var noget Snak, og det er jo tilstrækkelig godtgjort her, idet den højtærede Minister ikke kan anføre noget reelt overfor Paavisningen af, at Lovforslaget siger noget helt andet end det, man mener, det skal sige.

Christmas Møller: Det har naturligvis en overordentlig Interesse at se, hvad det er tilladt at sige: En opblæst Bondedegn og en opblæst fhv. teologisk Student falder hinanden om Halsen — det har naturligvis sin Interesse.

Til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem har jo klart sagt, at det, man ønsker ved denne Bestemmelse, er, at Forældre, som bor udenfor Sognet, skal kunne vælges — altsaa Forældre lige i Omegnen, hvor der kan være Særinteresser — til den paagældende Skolekommission. Meget vel, saa sig det. Men det, man har sagt ved den Affattelse, man har givet Paragraffen, er dette, at hvem som helst der har Valgret til en Kommunalbestyrelse, ogsaa er valgbar til Skolekommissionen. Det er dette Punkt, Flertallet i denne Sal ikke tør ændre, hvilket vi har paavist. Og hvorfor følger det ærede Medlem Flertallet her? Simpelt hen af den Grund, at det ærede Medlem ikke vil have Sagen over i Landstinget. Paa mit Partis Vegne siger jeg til dette Flertal: Saa lidt som vi har søgt at bringe andre Sager til at strande ved, at Rigsdagssamlingen skulde slutte, og saa vist som vi, skønt hensynsløst behandlet, har ladet andre Sager rulle igennem, saa vist vil vi ikke kræve Fristerne overholdt her — naturligvis ikke. Men vi siger, at det er naturligt og rimeligt — og det maa dog først og fremmest være i det ærede Medlem Hr.

Arnth Jensens Partis Interesse — at søge at skabe en Mulighed for at faa gennemført de Ændringsforslag, det ærede Parti har stillet, nemlig derved, at Sagen bliver sendt over til det andet høje Ting, hvor der eventuelt kan skabes et Flertal for dem.

Arnth Jensen: Idet jeg i dyb Ærbødighed bøjer mig for den konservative Kultur og akademiske Dannelse, som det konservative Folkepartis Formand giver Udtryk for, vil jeg til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der stadig mener, at man ved at stille dette Ændringsforslag skulde stemme Sagen over i det andet høje Ting, gerne sige, at vi gennem det Ændringsforslag, vi har stillet her i Tinget, har præciseret vor Stilling. Vi har forsøgt her at faa denne Ændring indført. Dette ved det ærede Medlem var parlamentarisk umuligt, og saa kommer man alligevel her i Dag og stiller et Ændringsforslag, som er lig det Ændringsforslag, de stillede i Gaar. Det, synes jeg, er en tom Demonstration, og jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme imod dette Ændringsforslag.

Ordføreren (Vilhelm Rasmussen): Dette Ændringsforslag og alle de Betragtninger, der er anstillet af en hel Række konservative Talere, betragter jeg udelukkende som et Udtryk for, at man fra konservativ Side fortryder, at det konservative Folkeparti i Landstinget ikke har sørget for at gøre sit Arbejde ordentligt den Gang, da der var Tid til det. At man maa have glemt at arbejde, fremgaar jo af den Kronik, det højtærede Medlem af Landstinget, Provst Blang, har skrevet i Gaar i „Kristeligt Dagblad“, i hvilken der findes følgende Linier, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil læse op:

„Jeg rettede indtrængende Henstillinger til Rasmussen (Byskov); min Ven og kirkelige Meningsfælle, om at træde ind i Forhandlingerne, men han var der altsaa ikke. Desværre glimrede begge de konservative Udvalgsmedlemmer saa godt som til Stadighed ved deres Fraværelse, hvad der medførte, at jeg, der ifølge hele min Stilling følte det som min Hovedopgave at varetage Kirkens Tarv, maatte savne den Støtte, jeg ellers burde have faaet fra den Side.“

Der har altsaa været Mulighed for i Landstinget at opnaa noget af det, som man nu tror at kunne opnaa.

Jeg opfordrer endnu en Gang det høje Tings Medlemmer til at stemme imod det foreliggende Ændringsforslag.